

Η Κυριακή της Ορθοδοξίας († Μοναχός Θεόκλητος Διονυσιάτης)

Categories : [ΘΕΟΛΟΓΙΑ](#)

Date : Μαρτίου 3, 2017

ΟΠΩΣ ήμπορεί ό Όρθόδοξος νά εἶπη: «ἐμνήσθην τοῦ Θεοῦ καί ηὐφράνθην», «ἐμνήσθην τῆς Θεοτόκου καί ἐσώθη ή ψυχή μου», ἔτσι δύναται νά εἶπη «ἐμνήσθην τῆς Κυριακῆς της Όρθοδοξίας καί ήγαλλιόσατο τὸ πνεῦμα μου»...

Διότι ή μνήμη της εἶναι γλυκεῖα, πάμφωτος, ζωογόνος, θεία... Καί μάς στερεώνει εἰς τήν πίστιν καί μάς ἀγιάζει τήν καρδίαν, καί μάς ὑψώνει τοὺς διαλογισμοὺς καί μάς ἀνανεώνει «ὡς ἀετοῦ τήν νεότητα» τῆς ψυχῆς μας... Καί «βεβαιώνει ἐν χάριτι τὰς καρδίας»...

Τί εἶναι ή «Κυριακή τῆς Όρθοδοξίας»;

Ἐορτασμός εἶναι καί θρίαμβος τῆς ἀληθείας. Μία ἐορτή, τὰ ἐπινίκια τῆς Ἐκκλησίας, κατὰ τὰ ὁποῖα ἀνακεφαλαιώνει, ἐν ἀναμνήσει, τοὺς ἀγῶνας, τοὺς κατὰ τοῦ σατᾶν καί κατὰ τῶν «κεκαυτηριασμένων τήν συνείδησιν». Ἀκτινοβολία εἶναι ὑπερκοσμίου κάλλους, ἀκτίστου φωτός, θείων ἀληθειῶν... Παρεμβολή Κυρίου Παντοκράτορος...

Ἡ «Κυριακή τῆς Όρθοδοξίας» ἀποτελεῖ μίαν ὑπόμνησιν θαρραλέαν, νευρώδη, νεανικήν τῶν ἀγῶνων καί τῶν νικῶν τῆς Ἐκκλησίας... Διότι ή **Ἐκκλησία μόνου νίκας γνωρίζει. Οὐδέποτε ήττᾶται. Πάντοτε θριαμβεύει. Πάντοτε ζῆ. Πάντοτε στρατεύεται. «Θλίβεται, ἀλλ' οὐ στενοχωρεῖται. Ἀπορεῖται, ἀλλ' οὐκ ἐξαπορεῖται. Διώκεται, ἀλλ' οὐκ ἐγκαταλείπεται. Καταβάλλεται, ἀλλ' οὐκ ἀπόλλυται».** Καί ταῦτα πρὸς καιρόν. Πρὸς παιδαγωγίαν καί ὅπως ἀναφανῆ πιστῆ καί μετὰ τοὺς ἀγῶνας ήγνισμένη καί λαμπρότερα . Καί «ἴνα οἱ δόκιμοι φανεροὶ γένωνται».

Ἡ Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ θριαμβεύει εἰς τοὺς αἰῶνας. Διά νά ἀκτινοβολῆ εἰς ὅλον τὸν κόσμον —εὐηγγελισμένον καί ἀνευαγγέλιστον— τὸ φῶς της, τήν ἐλπίδα της, τήν χαράν της, τήν ἐν Κυρίῳ ἐλευθερίαν της, τήν πνευματικότητά της, τὸν ἔρωτα τοῦ Θεοῦ, τήν ἀμώμητον Όρθοδοξίαν της!...

* * *

Ἐὰν ὑπάρχη μία πνευματικὴ περιοχὴ, ὅπου ἡ σκέψις εἶναι βεβαία, σταθερά, ἀσφαλῆς, καὶ μεταβάλλεται εἰς νόησιν καθαρὰν καὶ εἰς ἱεράν θεωρίαν, ὑψουμένην εἰς τὴν «ἐν μυστηρίῳ» γνῶσιν, αὐτὴ ἡ περιοχὴ εἶναι ἡ **Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία**...

Εἰς τὴν πάμφωτον Ὁρθοδοξίαν ὁ ἄνθρωπος γίνεται «*ώραϊον χρῆμα*», ἐξανθρωπίζεται, θεοῦται... Διατί; Διότι **ἐν τῇ Ὁρθοδόξῳ Ἐκκλησίᾳ μόνον συντρέχουν ὅλοι ἐκεῖνοι οἱ παράγοντες, πὺ μεταμορφώνουν καὶ μεταστοιχειώνουν τὸν ἄνθρωπον**. Καὶ Μυστήρια Θεοπαράδοτα καὶ Πνεύματος Ἁγίου χαρίσματα, ἐμπειρίαι θείων ἀνδρῶν ἐν Πνεύματι Ἁγίῳ καὶ θεοφύτευτος πνευματικὴ παράδοσις καὶ θαύματα καὶ ἀσκητισμὸς καὶ ἀγνότης καὶ συντήρησις τῆς ἀδιαλείπτου μυστικῆς ἐνώσεως μὲ τὸν Νυμφίον Χριστόν...

Καὶ διὰ τοῦτο, μὴ καταποθεῖσα ὑπὸ τοῦ «κόσμου», διέρχεται τὸν χρόνον τῆς ἐνταῦθα παροικίας της «*ἐν ψαλμοῖς καὶ ὕμνοις καὶ ᾠδαῖς πνευματικαῖς, ᾄδουσα καὶ ψάλλουσα*» τῷ Λυτρωτῇ. Τῷ μόνῳ Θεῷ, τῷ μόνῳ ὑφ' ἡμῶν ὀρθοδόξως λατρευομένῳ... Καὶ διέρχεται τὸν χρόνον της ἀτενίζουσα πρὸς τὰ αἰώνια ἀγαθὰ. Καὶ λυτροῦται.

Καὶ χαίρει «*χαρᾶ ἀνεκλαλήτῳ καὶ δεδοξασμένῳ*». Καὶ εὐαγγελίζεται εἰς τοὺς λαοὺς τὸ ὀρθοδόξως ἐρμηνευθὲν Εὐαγγέλιον τῆς σωτηρίας καὶ πρὸς τοὺς ἀνευαγγελίστους καὶ πρὸς τοὺς διαστρέψαντας τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ... Εἰς Καθολικούς, λεγομένους, εἰς Προτεστάντας, πρὸς πάντας αἰρετικούς, ὀδηγουμένους εἰς ἀπώλειαν...

Αὐτὰ τὰ ὑπέρτιμα καὶ θεοδώρητα ἀγαθὰ τῆς ἀσπίλου καὶ ἀμώμου καὶ ἀχράντου Ὁρθοδοξίας μας, δὲν τὰ εὕρισκει κανεὶς οὔτε εἰς τὸν **Καθολικισμόν** οὔτε εἰς τὸν **Προτεσταντισμόν**. Διότι καὶ ὁ ἕνας καὶ ὁ ἄλλος, ἀφοῦ παρεξέκλιναν ἀπὸ τὴν μοναδικὴν βασιλικὴν ὁδόν, ἐνέπεσαν εἰς ληστὰς: «*Οἱ καὶ ἐκδύσαντες αὐτοὺς — τῆς χάριτος — καὶ πληγὰς ἐπιθέντες — ἀμφιβολίας καὶ ἄγχους — ἀπῆλθον ἀφέντες ἡμιθανεῖς τυγχάνοντας — ἐν ἀπιστίᾳ!*»...

Καὶ **λησταὶ εἶναι ἡ φιλοσοφία καὶ ὁ ὀρθολογισμός**. Πουθενὰ δὲν ὑπάρχει τόση ταραχὴ, τόση σύγχυσις, τόση ἀβεβαιότης, ὅσον εἰς τὰς ταλαιπώρους αὐτάς, πάλαι ποτέ, ἀδελφὰς Ἐκκλησίας... Τὸ ἄγχος, ὅπερ κατεκάλυψεν ὅλον τὸν δωδέκατον αἰῶνα, ἐκαλλιέργησεν ἐπιμελῶς ὁ Λατινισμός...

Ὁ Μοναχισμὸς των, εἰς μὲν τὸν Προτεσταντισμόν κατηργήθη ὡς ἄχρηστος! Εἰς δὲ τὸν Καθολικισμόν μετεβλήθη εἰς τάγματα δράσεως, σαρκικά, ὑλιστικά, ὑπηρετοῦντα τοὺς ἐγκοσμίους σκοποὺς τοῦ Παπισμοῦ, πρὸς καθυπόταξιν τῶν πάντων ὑπὸ τοὺς ἀγίους του πόδας...

Τί σημαίνουν ὅλα αὐτά, ἂν ὄχι σκότος διανοίας καὶ ψυχῆς, ἀξιοθρήνητον κατολίσθησιν, ἔξαρσιν τῆς σαρκικῆς ζωῆς, λήθη τῶν ἄνω, ἀγάπην τῶν κάτω,

άναισθησίαν πρὸς πᾶν θεῖον, ἀπιστίαν, νεκρότητα;... Καὶ τὸ τραγικώτερον.

Ἐπάρχει τόση ἄγνοια διὰ τὴν συμφορὰν των, ὥστε ὄχι μόνον νὰ μὴ τὴν ὑποψιάζωνται, ἀλλὰ καὶ θρασέως νὰ ἀξιοῦν ὄχι ἀπλῶς φιλίαν μεθ' ἡμῶν, Ὁρθοδόξων ὄντων, ἀλλὰ καὶ συμμόρφωσιν πρὸς τὴν νεκρὰν των ζωὴν, ἀλλὰ καὶ ἀναγνώρισιν τῆς ὑπεροχῆς των, ἀλλὰ καὶ ἐνσωμάτωσιν πρὸς ἀφομοίωσιν καὶ τελείαν ἐξαφάνισίν μας.

* * *

Καὶ οἱ Λατῖνοι μὲν οὕτως. Ἄλλ' ἔχομεν καὶ τὸν κίνδυνον ἐκ τῶν ἰδικῶν μας «λατίνων» ἢ λατινοφρόνων — ἡ διαστολὴ καθίσταται δυσδιάκριτος. Οἱ ὅποιοι τελευταίως ἀναφανδὸν κηρύσσονται ὑπὲρ τῶν «ἐπαφῶν», ὑπὲρ τῆς «φιλίας», ὑπὲρ τῆς «ἐνότητος» καὶ μάλιστα καθ' ὃν χρόνον οἱ ἀντίπερα Λατῖνοι δὲν παύουν νὰ μᾶς ὑπενθυμίζουν, ὅτι εἴμεθα ἀπεσχισμένοι καὶ ὅτι πρέπει νὰ τὸ πάρωμεν ἀπόφασιν, ἀναμένουν τὴν ἐξ ἡμῶν ἀναγνώρισιν τοῦ... θεοῦ Πάπα!...

Καὶ οἱ ἡμέτεροι λατινίζοντες εἶναι πολλοί, δυστυχῶς!... Κληρικοὶ καὶ λαϊκοί. Μὲ ἀξιώματα ὑψηλότατα καὶ θέσεις περιόπτους. Καὶ περιάγουν ξηρὰν καὶ θάλασσαν, διὰ νὰ ἐτοιμάσουν τὴν ἄλωσιν τῆς Ὁρθοδοξίας, «δοκοῦντες, τάχα, λατρείαν προσφέρειν τῷ Θεῷ»!

Τοῦτο μόνον δὲν γνωρίζομεν. Διότι πρόκειται περὶ ποικιλίας τύπων καὶ μὲ ἐλατήρια διαφέροντα. Ἄλλοι εἶναι χρονίως νοσοῦντες ἀπὸ «ἀγάπην», ἄλλοι εἶναι καιροσκόποι, θεωροῦντες τὴν ὑπερθεμάτισιν εἰς τὸ λατινισμὸν ὡς εὐκαιρίαν ἄγρας εὐαρεσκειῶν «ὑψηλῶν» τινων, ὑψηλότατα ἰσταμένων, ἄλλοι εἶναι δειλοί, φοβούμενοι, ὅπως νομίζουν, τὸ γένειόν των ἢ τὴν θέσιν των, ἄλλοι εἶναι ἐκ πεποιθήσεως φιλοπαπικοί, ἄλλοι ἀποτίνουν φόρον διὰ παροχάς, δοθείσας ἢ ἐλπιζομένας, ἄλλοι διὰ νὰ μὴ ὑστερήσουν εἰς τὴν ἐνωτικὴν πλειοδοσίαν, ἄλλοι..., ἀλλὰ πάντες εἶναι πεπτωκότες!...

Καὶ πράγματι. «Ὁ πίπτων ἠθικῶς ἐκπίπτει καὶ κατὰ τὰς ἰδέας» καὶ τὸ φρόνημα — τῆς ἠθικῆς νοουμένης ὑπὸ τὴν εὐρείαν ἔννοιαν... Ἀλλὰ εἰς ὅλους αὐτοὺς ἔχομεν νὰ συστήσωμεν τὴν Ἐκκλησιαστικὴν ἱστορίαν, ὡς διδάσκαλόν των. Ἄς τὴν μελετήσουν εἰς ὅλας τὰς ἐκδοχάς καὶ συνεπειάς της... Καὶ ἄς μὴ χαίρουν διὰ τὴν τόσην πρόοδον καὶ ἐξάπλωσιν, δίκην λοιμικῆς νόσου, τῆς λατινοφιλίας, ἐν τῷ χώρῳ τῆς Ἑλληνικῆς Ὁρθοδοξίας...

Η ΑΛΛΗ ΟΨΙΣ

Ψηλαφώντας την των πραγμάτων αλήθεια...

<https://alopsis.gr>

Παρά την επιδείνωσιν τῆς Ἐκκλησιαστικῆς κρίσεως, τὴν ὁποῖαν βλέπομεν ἐρχομένην, ὁραματιζόμεθα τὴν αὐγὴν μιᾶς νέας «Κυριακῆς τῆς Ὁρθοδοξίας» νὰ ἀνατέλλῃ...

(Πηγὴ: "Ο.Τ." 7 ΜΑΡΤΙΟΥ 2014)